

## [Hans Hansen.]

værende Regering, der fører det danske Folk saa lempeligt og taaleligt gennem en Krise, som hænger med Voldsomhed over hele Verden.

**Himmelstrup:** Da Finanslovforslaget for 1934—35 blev forelagt her i det høje Folketing i Oktober Maaned 1933, saa vi det Særsyn, at den højtærede Finansminister havde indregnet i selve Forslaget Indtægterne af en Række Indtægtslove, hvoraf en meget stor Del udløb med det Finansaar, som vi da var inde i, og altsaa ved Begyndelsen af det Finansaar, som Forslaget omfattede, og hvoraf en vis Del kun var gældende for en Del af Finansaaret 1934—35. Det drejede sig i alt om et Beløb, der findes omtalt paa Side 3, et Beløb paa ca. 52,4 Millioner. Vi forstaa i og for sig godt, hvilken Hensigt den højtærede Finansminister havde med dette. Hvis det ikke var sket, vilde den højtærede Minister have været nødt til at forelægge et Finanslovforslag med et langt større budgetmæssigt Underskud, end Tilfældet var, naar disse Indtægtslove medtoges.

Det drejer sig, som sagt, om meget store Beløb, som altsaa har deres Udspring i Indtægtslove, der er vedtaget fra Tid til anden i de foregaaende Aar, vedtaget med ganske bestemte Formaal og Opgaver for Øje. Det var Kriseindtægtslove af rent midlertidig Karakter, men den højtærede Finansminister har nu regnet med, at de kunde blive forlænget og Indtægterne i Henhold til dem indgaa til Dækning af almindelige Driftsudgifter. Det maatte jo gaa saaledes! Det er et Resultat af den almindelige Politik, som den høje Regering har ført, at man nu maa sørge for yderligere Indtægter, voksende Indtægter, til Dækning af de almindelige Driftsudgifter.

Ved Finanslovens anden Behandling i Januar Maaned i Aar rettede Partiet Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Pinholt, den Forespørgsel til den højtærede Finansminister, om Ministeren vilde betragte det som en ubetinget Tilslutning ogsaa til disse Indtægtslove, saafremt Partiet Venstre stemte for Finansloven ved dens Overgang til tredje Behandling. Den højtærede Finansminister svarede hertil, hvad han selvsagt maatte svare, og hvad han i øvrigt — det skylder jeg at sige — havde fremført ved Finanslovens Forelæggelse i Oktober Maaned 1933, at der selvfølgelig inden Finansaarets Udgang vilde blive forelagt Forslag til en Forlængelse af disse Indtægtslove, men at man naturligvis ikke ved at stemme

for Finanslovens Overgang til tredje Behandling bandt sig til at stemme for Indtægtslovene, de Indtægtslove, der er Tale om her. Det gælder naturligvis alle Beløb, alle Enkeltheder i det foreliggende Lovforslag, Bestemmelser om Løbetid o. s. v., Spørgsmaal, som det høje Tings Medlemmer altsaa blev stillet helt frit over for.

Det er en Lovgivning af omfattende økonomisk Betydning, som er til Behandling her i Dag. Det drejer sig om godt og vel 50 Mill. Kr. Jeg vil gerne have Lov til at gøre den Bemærkning, at jeg er forbavset over, at den højtærede Minister har ventet saa længe med at forelægge disse Forslag for det høje Ting. Jeg ser nok, at den højtærede Minister i sin Forelæggelsestale har forsøgt en Begrundelse herfor; Ministeren er ingenlunde blind for, søger heller ikke at skjule, at han aldrig har været af den Opfattelse, at der vilde være nogen Mulighed for at undgaa en Forlængelse af disse Love. Ministeren har ikke ventet, at Statens finansielle Stilling skulde bedre sig saadan, at man kunde undgaa en Forlængelse. Men den højtærede Minister siger, at han har trukket Forelæggelsen ud, fordi han vil give saa fyldige Oplysninger om Stillingen paa det finansielle Omraade i det hele som muligt. Jeg vil gerne hertil sige, at jeg kan ikke se, at der er nogen Forbindelse mellem disse Forhold. Naar den højtærede Minister var klar over, at han under alle Omstændigheder vilde forelægge disse Lovforslag, saa undrer det mig, at Ministeren har opsat det lige til denne Dato. Vi har jo nu for øvrigt en hel Række Lovforslag, der skal behandles færdig i Marts Maaned. Medens man vistnok kan sige, at Rigsdagen i Februar Maaned ikke har haft særlig travlt, har den højtærede Regering i den første Uge af Marts, i Rigsdagens allertravleste Maaned, væltet Snese af Lovforslag ind over dette høje Ting og krævet dem gennemført i Løbet af ganske kort Tid. Og det er Forslag, som akkurat lige saa godt kunde have været forelagt i den foregaaende Maaned, saa Arbejdet kunde have været fordelt. Dette gælder ogsaa i ganske særlig Grad de Forslag, der her er Tale om. Thi Forholdet er faktisk dette, at Forslag af denne Karakter altid har været underkastet en meget mangelfuld Behandling i dette høje Ting. De Forslag paa dette Omraade, der tidligere har været forelagt, har den højtærede Minister eller hans Forgænger forlangt gennemført med Dags Varsel. Det var ogsaa Tilfældet med Toldloven af 15. Oktober 1932, en overmaade omfattende Lov, som vistnok — det skal